

CATALUNYA, FESTES D'ABRIL

En aquests dies d'abril celebrem unes festes molt pròpies i adequades per tots els qui vivim i treballem en aquesta terra: Sant Jordi, patró de Catalunya i la Mare de Déu de Montserrat, patrona del Principat. Voldria destacar dos punts de reflexió. El primer és la importància del que som: un poble que té una personalitat pròpia, una forma de fer determinada, una cultura feta a través dels segles, una llengua, una capacitat de diàleg i de comprensió i, junt a un sentit pragmàtic, un idealisme que ens fa ser tossuts i constants. Però un poble també cal que es faci constantment i que sigui gran no pels seus habitants sinó per la seva creativitat, per la seva capacitat de fer coses i de fer-les bé, gran per la seva convivència, per la seva capacitat de fer un sol poble de gent diferent.

Diguem el que diguem, és una realitat el fet català i aquest fet no s'ha d'entendre com un record històric només, s'ha d'entendre com un acostament al servei de l'home d'avui.

Una segona reflexió em porta a incidir en el concepte obert del nostre poble. Hem sigut una terra de pas, que ha vist molta gent, que s'ha entès amb altres col·lectivitats i que ha sabut integrar altres realitats sent fidels a les seves arrels. Catalans universals molts: Sert, Gaudí, Pau Casals, Trueta, Caballé, Carreras, Vidal i Barraquer, Samaranch, Barraquer, Muns, Oro... i que han estat acceptats no tant pel fet de ser catalans, sinó perquè aportaven al món alguna cosa important.

Cal ser universals, obrint-nos als altres pobles i col·lectivitats i tenint en compte que vivim en un món canviant i tecnificat on no hi ha distàncies i on cada cop estem més implicats.

Si no fem present, decididament, aquesta universalitat podríem quedar en un fet històric, àdhuc folklòric.

Això ens suposa integrar, respectar i assumir les realitats que ens envolten. Cal que ens preocupem de les dimensions socials, de l'home d'avui, de tots els qui amb el seu treball, fan avançar aquest país.

Tant de bo que les festes que celebrem ens donin a tots la capacitat d'acceptar la riquesa de la pluralitat. L'enriquiment que ens aporten tots els qui viuen i treballen a Catalunya. I veure que l'autèntic servei i construcció d'un país es fan quan tenen prioritat la gent que va quedant arraconada en el seu treball, els malalts i els vells, els qui viuen en zones deprimides i cinturons industrials. I moguts a compassió i compromís donar relleu a allò que ajuda les persones a créixer, a promocionar-se, a esdevenir humans, perquè en el fons tots som u i els pobles són aspectes rics, molt rics, però aspectes de la gran família humana.

Podem parlar una llengua o una altra, ser d'una forma o d'una altra, però en el fons som humans. Quina esperança dóna el reconèixer i saber que som gent, que som Humanitat!

Rafael Méndez

LA LITERATURA, ESE ROLLO

Siempre me he preguntado por qué mis alumnos entendían la asignatura de Literatura como un rollo inaguantable en la que se tenían que leer unos tostones horripilantes y encima no servía para nada. En cierta manera tienen razón, la Literatura no sirve para nada práctico. No sirve para construir puentes ni para hacer un catorce resultado en las quinielas. Es algo mucho más sutil y emotivo. Servir, no sirve para absolutamente nada, y ésta es precisamente su gracia. No sirve para nada en la vida porque es un reflejo de la vida misma. No es un elemento extrapolable de nosotros mismos, porque nosotros mismos estamos reflejados en la literatura.

Si en vez de entender la literatura como el estudio de los autores los entendieran como el estudio del reflejo de una sociedad, de unos hombres involucrados en una realidad histórica... Si en vez de entender las lecturas como un castigo sempiterno que les imponemos, lo entendieran como el camino más rápido de aprender cosas pasadas y presentes... Si en vez de entender el comentario de texto como un suplicio por su mala conducta, lo entendieran como la introspección directa a unos sentimientos y unas emociones vividas y sentidas, quizá entendieran lo que es realmente la literatura.

Si supieran discernir que algunas veces lo menos importante, lo menos práctico es lo más tierno y humano... Si atisbaran que la lectura de la buena literatura es un juego de descubrir sensaciones y expresiones que desconocían... Si entendieran que la literatura es uno de los medios de comunicación más antiguos de las ideas, del ser... Si aprendieran que estar leyendo toda una tarde una obra de teatro es lo más imaginativo... Si supieran que leer poemas no es una cursilada pasada de moda, sino una prolongación de la persona hacia los demás... Si creyeran que las películas de mayor intriga y suspense están basadas en las mejores novelas policíacas... Si admitieran que los ensayos son clases magistrales de una sapiencia suprema... Si supieran que la literatura es "VIDA"... ¿Le podríam llamar rollo?

M. Luisa Bonnin

FESTA MAJOR

Com en el curs passat, esperem la vostra col·laboració en la preparació de la TÓMBOLA. Podeu dirigir-vos per telèfon a:

Xavier Bori - Imma Ribas	204 93 48
Jesús Bustinduy - Mary Cruz	321 28 11
Angel Huertos - Margarita Martí	202 09 91
José M ^a Casanovas - M ^a Luisa Cabestany	201 48 20
Jaume Boadas - Victòria Bayer	418 17 72

Fins aviat!

I no cal dir que confiem en la vostra participació el dia de la Festa.

Els Delegats de 2on d'EGB

Qui és qui?

Sempre és interessant, instructiu i sedant sentir-lo parlar. És el responsable de BUP-COU

IGNASI VILA, S.J.

P.— Des de quan per aquí?

R.— Vaig estudiar en aquest Col·legi, per tant porto molts anys a l'Escola.

P.— Com va venir la vocació?

R.— Entre el 5è i 6è de Batxillerat, en un recés que feiem a l'Escola, m'ho vaig plantejar per primera vegada. En acabar 7è vaig decidir entrar a la Companyia, després de l'examen d'Estat. Llavors, primer vaig anar a Verola —per cert, és el lloc on he passat més fred de la meua vida—. Hi vaig fer el Noviciat i Estudis Humanístics; la Filosofia i la Teologia a Sant Cugat; i, entremig, el Magisteri a València. Des de l'any 66, aquí de professor. Per tant hi porto ja 23 anys.

P.— Es pot dir que, entre alumne i professor, no t'has mogut de Sant Ignasi?

R.— Exceptuant entre els 17, que vaig acabar, i els 31 o 32, que vaig tornar com a professor, la resta són del St. Ignasi. Jo diria que massa.

P.— Sempre has estat a BUP-COU?

R.— No. Quan vaig arribar a l'escola donava classes d'història a 4t de Batxiller, que correspon a 8è d'EGB d'ara. Un curs deliciós, potser dels més macos que he tingut. Són cursos en els quals veus el progrés dels nois d'una manera tan clara!

P.— Quines assignatures donaves?

R.— Durant els 10 primers anys vaig ensenyar 13 coses diferents, una mica de tot. En canvi, els darrers 10 anys he ensenyat quasi el mateix. Ara porto molts anys de llatí. Era més interessant abans, em passava els estius preparant matèries noves.

P.— Tu també et cuidaves de "Diàleg de Pares". Com es va iniciar?

R.— Un grup de pares ho va muntar i va demanar la meua col·laboració. Aquest grup ha estat 8 o 9 anys portant l'organització entre el Sagrat Cor i Sant Ignasi.

P.— Actualment estàs de responsable de BUP-COU, oi?

R.— He estat 17 anys com a responsable de BUP-COU.

P.— Parla'ns una mica de les Confirmacions de 3r de BUP.

R.— Això va sortir de l'Assemblea Pastoral de l'escola cap a l'any 79 o 80, en el qual es feien les Confirmacions a 6è d'EGB. Llavors vam considerar que a aquesta edat eren massa joves i es va traslladar a 3r de BUP. És una experiència interessantíssima.

P.— Què es pretén?

R.— El que volem és, per una banda, que s'iniciïn a la pregària i per l'altra que vagin aclarint la seva actitud fonamental de fe. Que es mantingui la fe familiar, però que, a la vegada, sigui una fe personal. Que de l'àmbit sociològic familiar, passin a una fe pròpia. M'he trobat coses maques de nois que ja estan acabant la Carrera que em diuen que la Confirmació els ha marcat com una etapa important a la seva vida. És una experiència molt positiva. Pensa que molts dels catequistes dels petits són gent que ha fet la catequesi de Confirmació. Una de les maneres més maques de confirmar la teua fe es començar a transmetre-la als altres. Els nanos petits els fan preguntes que ells no s'han formulat. Aquesta experiència cristiana que volem transmetre, com la vivim nosaltres?...

P.— Canviant de tema: fa 8 mesos que et vas trencar el fèmur, com estàs?

R.— (Riu...) El cap del fèmur, si. Encara coixejo una mica, però vaig molt millor, faig uns exercicis cada dia, aixecant 6 kg. 60 o 100 vegades i caminant. Va ser una bona relliscada.

P.— Practiques esport?

R.— Fins als 33 anys vaig fer molt esport, de tot: futbol és el que més m'agradava, però havia fet natació, voleibol, balonmano, bàsquet... a la Companyia fèiem de tot. Però a l'arribar aquí, a l'escola, pràcticament no he jugat més.

P.— Com t'ho fas?

R.— Jo vinc a l'escola cada dia a les 7 o un quart de vuit i tinc una hora durant la qual preparo una mica tot el dia. Estic sol. Hi ha classes que costa més preparar-les, d'altres no tant. Recordo la primera que vaig preparar. La història: una classe em costava 5 o 6 hores de preparació, perquè havies de dir als alumnes coses que fossin importants. La preparació pedagògica era, i és, la que costa més.

P.— És difícil avaluar?

R.— Posar notes és incomodíssim. Pateixes molt. Però malgrat que et fixis un criteri i tots els nois el sàpiguen, és un problema. No és gens senzill.

P.— Un consell.

R.— Crec que el professor és una vocació i un anar aprenent contínuament. Cada any hauríem de saber una mica més. També aprofitar els estius per llegir llibres de Psicologia, de les matèries que ensenyem... Els 10 primers anys en acabar d'estudiar vaig dedicar els estius a llegir llibres de psicologia evolutiva i pedagogia; va ser molt interessant. És una reflexió sobre el que estàs fent a nivell personal. Crec que tot professor hauria de llegir, almenys, un llibre de la seva matèria i un de psicologia tots els estius.

P.— Vols afegir alguna cosa?

R.— Que la Reforma l'han de fer uns altres, gent més jove.

Veritablement creiem molt difícil el substituir-te. Has posat el llistó MOLT ALT.

Metodología del Estudio

FISICA Y QUIMICA

Estamos ante una ciencia experimental. Y parece que todo lo que habla de experiencia es algo que se acerca a nuestras posibilidades. Y es así. Pero aquí además se habla de ciencia, y ésta supone unas leyes, unas constantes, una teoría, que hace que aquello que era tan directo en la experiencia se convierta en algo mucho más lejano. Yo puedo estar interesado en por qué un tren corre, por qué suena la música en un altavoz, por qué vemos la TV, pero en física me hablan de dinámica, acústica, óptica... Y no sólo me formulan en leyes abstractas los fenómenos de la experiencia, sino que incluso me hacen teoría de la propia realidad. Lo que hizo Marx con la Historia, me lo hacen los físicos con la Naturaleza: explicarla, para transformarla.

La Física y Química, la ciencia, es como un zoom, que de momento me acerca a la realidad, y veo patentemente los fenómenos naturales, pero poco a poco el objetivo se me va alejando de la realidad, y ésta me va quedando allá en la lejanía. Ya no se parece casi en nada, pero hablamos de lo mismo. La realidad se ha convertido en abstracción. ¡El poder de la mente!

Yo que quiero (que debo) estudiar física y química, ¿qué necesito?

Ante todo y principalmente en Física (pues en Química se requiere mucho menos) *necesito una base matemática*: sea cálculo infinitesimal, sea agilidad para plantear y resolver ecuaciones, sea, en fin, un cierto desparpajo matemático. Esta base la iré adquiriendo escalonadamente de 2.º de BUP hasta el COU. La dificultad que puedo encontrar en este punto consiste en querer matematizarlo todo; en recurrir a modelos, recetas y fórmulas matemáticas, como varita mágica, que me solventa el problema. Formularios en vez de pensamientos; caminos trillados en vez de la aventura; agarraderos en vez de una abstracción inasible; Matemáticas en vez de Física...

El segundo requisito vendrían a ser *unos ciertos instrumentos intelectuales*. Esta ciencia, que se basa en conceptos básicos (materia, energía, peso, densidad, fuerza), es similar a la Filosofía, pero aplicada a los hechos "físicos" que nos rodean; es igualmente

teoría. Y por eso necesitamos capacidad de abstracción, capacidad de captar la estructura interna de la realidad, como "Rayos X" que capten algo más que la apariencia externa. En Física hay que llegar también al "Númenon". El tropiezo aquí está en la falta de razonamiento, en el poco tiempo que dedicamos al estudio no memorístico, en que cada vez somos menos curiosos y ya no nos preguntamos "¿por qué?". Los conceptos físico-químicos precisan cierta lentitud y tranquilidad en su dominio; si sólo se han conseguido difuminada y vagamente, el futuro del estudiante es muy limitado. Hay un aforismo chino que parece ofensivo, pero que indica muy claramente dónde está la causa del no avanzar en esta materia: "cuando el dedo señala la luna, el idiota se queda mirando el dedo". (Y no es que seamos idiotas, sino que pensamos que somos demasiado listos y que con poco tiempo podemos conseguir mucho).

La tercera necesidad es *una cierta intuición científica*, un "clic" que hay que tener, en parte innato y en parte conquistado. Tenerlo o no tenerlo es lo que define a uno o como hacedor y creador de problemas, o, simplemente, como repetidor de ejercicios. Pero si soy capaz de solventar infinidad de problemas, ejercitándome en ellos, acabaré por tener algo de aquella intuición sin la cual no puedo nada físico-químicamente. El peligro ahora está en quedarse parado, en que-

rer aprender a conducir un coche viendo cómo conduce otro a mi lado, sin yo ponerme; en pensar que con la intuición ya lo tengo todo, y en no tener el rigor intelectual de ir dando los pasos necesarios y lógicos para no vaciar la intuición por el camino.

Y el bachillerato, ¿qué me da?

En 2.º de BUP se pretende que entren en contacto con los conceptos, y se les enseñan maneras de hacer las cosas: cómo se hace un informe, cómo hay que actuar en el laboratorio, cómo sacar consecuencias de una observación, cómo tomar apuntes de una forma homogénea, cómo representar gráficos... Aunque las soluciones sean únicamente aproximadas, de momento basta. (Todo lo que se haga antes, vg. en EGB, debe consistir en observar, experimentar, tocar... Todavía no han de entrar en teorías ni en formulaciones).

En 3.º de BUP principalmente la novedad está en la ampliación de contenidos físico-químicos. Y la sorpresa va por dos caminos: se detecta que no cultivan la memoria y por eso la formulación es un drama; y se constata que no hay sentido común, y así terminado un problema tenemos más masa que al principio, o las potencias de 10 son retahilas inverosímiles de números, o no saben si hay que contar o medir.

En COU el "quid" está en la ampliación de los contenidos y en su formalización matemática. Es una labor de síntesis, en la que convergen todos los conocimientos y habilidades adquiridos hasta el momento. Ahora ya se les piden soluciones estrictas.

Adiós, tiempo, adiós

Quizá la teoría que hoy día mejor conocemos como realidad cotidiana es la de la relatividad del tiempo. El ayer, el hoy y el mañana se difuminan. Un mes por delante para nosotros o es una infinidad ("tenemos tiempo", "ya lo haremos") o es una nimiedad ("acabamos de terminar las vacaciones de Semana Santa y ya estamos pensando en las de verano"). O la Física se reduce a la teoría de los agujeros negros, en los cuales yo me instalo permanentemente. Un modo como cualquier otro de vivir!

Ignacio Vila, s.j.

A LA BIBLIOTECA HI TROBAREU

RUIZ GARCIA, ENRIQUE: "El Tercer Mundo". Alianza Editorial. Madrid, 1967, 281 págs.

Ruiz García nos ofrece en esta obra un amplio panorama acerca del Tercer Mundo; reflexionando críticamente sobre la grave situación en que se encuentra en nuestro tiempo.

En primer lugar, se comenta el tema del subdesarrollo y el progresivo distanciamiento entre los países del Tercer Mundo y los desarrollados. Nos destaca el autor los elementos históricos más importantes que han propiciado esta situación para, así, captar mejor toda su problemática. No olvida sucesos que han sido relevantes como la descolonización, el Congreso de los Pueblos Oprimidos (1927) y la Conferencia

de Bandung (1955).

Los dos últimos capítulos significan un análisis exhaustivo acerca de las circunstancias económicas, políticas, sociales, ideológicas, técnicas... etc., que conforman el Tercer Mundo. En este apartado, en el que también aparecen elementos históricos, se basan las desoladoras perspectivas que anuncia, comentándolas.

La lectura de esta obra permite comprender la situación en que se halla el Tercer mundo, partiendo, como se ha dicho de elementos históricos, y analizando críticamente tal problemática, mostrando posibles desenlaces. Aunque escrito el libro hace algo más de dos décadas, su tema no ha perdido relevancia; quizá la ha multiplicado.

José Antonio Garí. 3.º BUP

FINESTRA OBERTA

UN MECHERO

En la segunda estantería de la biblioteca de mi casa encuentro, como un tesoro de pirata, un mechero. Pero no uno cualquiera, no, ése. Es dorado, brillante y reluciente. Es ancho en su parte superior y en su parte inferior tiene dos patas. ¡No! Más lo relacionaría con una lámpara de Aladino con patas, pero sin cuello. En su lugar hay..., bien, no hay absolutamente nada, sólo dorado y más dorado. Las patas están pegadas a un pie de la más reluciente baquelita negra. El mechero se acciona al abrir un pequeño tapón encadenado al asa, como el prisionero de la cárcel medieval.

Aunque sea un mechero de mesa no sirve absolutamente para nada más que para adornar la segunda estantería de la biblioteca de mi casa.

Eva Jiménez, 7è. EGB

TOTS A MONTSERRAT

Tothom va sortir molt alegre de l'escola, feia un dia esplèndid. A l'autocar vam fer molta gatzara i cantàrem plegats. Quan vàrem arribar, vam visitar les pàgeses i, després, esmorzar.

Tots plegats ens dirigirem cap a l'estació del funicular de Sant Joan. Alegres de pujar i, al mateix temps, una sensació... com si anés a caure.

Una vegada allí vàrem gaudir de la panoràmica, férem fotos i vàrem explorar una mica.

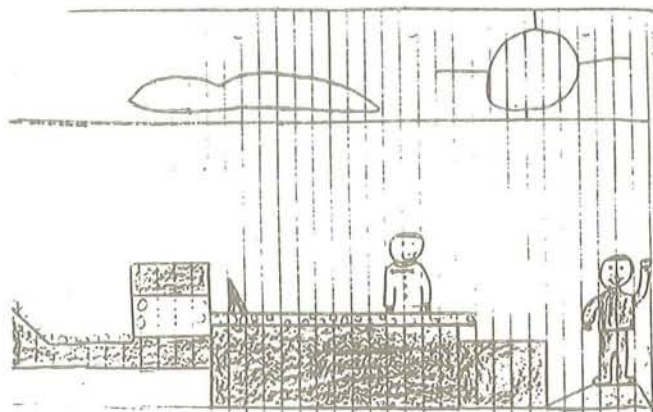
Rient i parlant, la gent va començar a baixar des de Sant Joan fins a Sant Miquel. A l'permita de Sant Miquel ens hi vam estar poca estona, però es va jugar i vam fer l'aperitiu.

Abans d'arribar a la plaça, menjàrem els entrepans del dinar.

A la tarda anàrem a besar la Mare de Déu. Celebràrem una missa en el camaril i, després, a l'autocar, que a Barcelona hi falta gent.

Anna Gamundi, 6è. EGB

VISITA A LA FABRICA DANONE

Ayer la clase de la Montse y la nuestra fuimos en autocar a la fábrica DANONE. Cuando llegamos fuimos a una sala para ver un vídeo que trataba de cómo se hacen los petit-suisse, las cosas que llevan los yogurts, etc... Después nos pusimos unas batas blancas y fuimos a ver la fábrica. Primero pasamos por un sitio que había mucha espuma y agua que no sé qué era. Nos enseñaron lo que se necesita para hacer el envase del yogurt, también nos enseñaron un sitio en el que se chafan los huevos para hacer el flan, y se chafaban 15.000 huevos por hora. Cuando Cristina nos dijo que en un día se hacían como 2 millones de yogures todos nos sorprendimos. Después fuimos fuera y nos hicieron una foto. Luego nos sentamos en una mesa y tomamos muchos yogures mientras repartían cosas y yo me comí un mus de chocolate, una copa DANONE y un Dan up.

Isabel Huber i José Manuel Lorens, 3è. EGB

VISITA A CAN RUBIÓ

El martes día 7 nos fuimos de colonias a Can Rubió. Fuimos en autocar.

Can Rubió es una granja-escuela.

Vimos: cerdos, poney, conejos, gallinas, gallos, pollitos, cabras, ovejas, palomas.

Nos dejaron montar en un poney que se llamaba Taxi.

Nos lo pasamos bomba.

El miércoles día 8 volvimos cansados pero contentos.

Fernando de la Corte, 1º EGB

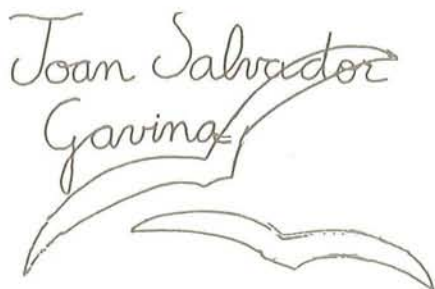
Alex Quinteri, Albert Llobet, Alex Belart, Ivan Espin, Ignacio Guerra, Fernando Rabasa.

Col·laboracions

ELS ALUMNES DE 5è

Joan Salvador
Gavina

El meu missatge és que hem de lluitar fins al final per poder aconseguir el que volem. També hem d'intentar de fer feliços els altres ensenyant-los el que sabem.

Nosaltres també podem volar sense

tenir ales, perquè volar és somniar, volar és ser feliç, volar és ser lliure... Cada desig nostre és una forma de volar diferent i per ser feliços cal que ens esforcem.

Si jo fos en Joan Salvador Gavina...

Em sentiria molt orgullosa de mi mateixa, però m'hagués costat molt de perdonar la bandada i potser em quedaria una mica de rancor.

Lara

Jo crec que també intentaria millorar el nivell de vida dels meus, però amb tantes dificultats, humiliacions i menyspreus no crec que jo hagués pogut continuar lluitant.

Joan Salvador Gavina tenia molt més valor del que tinc jo.

Teresa

A mi m'ha ensenyat que res és impossible i que si ho intentem amb molta fe i de tot cor podrem aconseguir el que ens proposem.

Jo de vegades he tingut moltes il·lusions, de vegades m'han marginat i ningú m'ha fet cas... però m'agradaria canviar.

Helena

Jo he vist que podem fer coses que a vegades ens sembla que no podem fer.

Si jo fos en Joan em sentiria satisfet perquè l'esforç de voler ser millor, m'hauria servit d'alguna cosa.

Jofre

Hi ha moltes maneres de volar i crec que es refereix a esforçar-se, a estimar, a treballar fins que aconseguim el que volem.

Jo he tingut sort perquè he estat pocs cops criticat, però alguna vegada sí, i la veritat és que et fa sentir malament.

Jordi

Jo crec que hauria fracassat, però també crec que ho intentaria i si pogués ensenyaria tot el que sabés com en Joan i així els altres m'estimarien tant com jo els estimo. Faria tot el bé que sabés.

Chico

CONCERT

Tot just abans de començar la Setmana Santa, es va celebrar un gran concert per recollir fons per al Col·legi Joan XXIII de Cochabamba, Bolívia.

Tothom esperava l'hora del començament amb la mateixa alegria (i les mateixes empentes) amb que s'entrà al concert de Brucc el passat agost.

Gràcies a la col·laboració desinteressada dels pesats i insistents "venedors" d'entrades es van poder recaptar l'esborronant (bé, potser no tant) quantitat de... més de 150.000 pessetes!!! Gràcies a tothom!

També és d'agrair la meravellosa actuació dels "gorilles" de seguretat. L'ordre va regnar, gairebé fins al final.

I, naturalment! volem destacar el paper que van realitzar els de "els llums" (Andrés i Cia). Tampoc ens podem oblidar del nostre "informal" presentador... i la seva ajudant.

Bé, i ara arriba el torn als dos fantàstics i genials grups que van actuar. Sense cap dubte, van ésser els protagonistes del concert.

En primer lloc vam tenir el plaer de tornar a escoltar els "Rebeldes con causa" i el seu ja famós "Mediterráneo". Van demostrar altre cop que són inigualables en el seu camp.

I el segon grup (revelació de la temporada) va ser "Sector Sur". Aquesta va ser la seva gran oportunitat per presentar-se en el camp de la música.

Ens van emocionar amb les balades "Let it be", "Why worry?"...

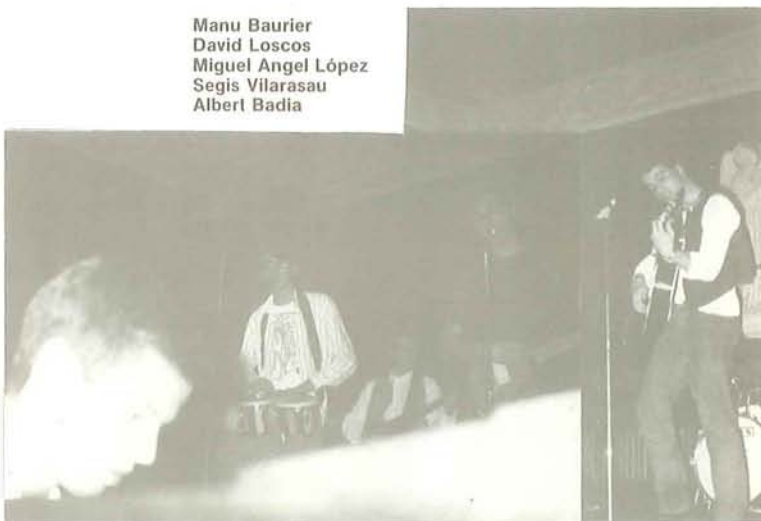
Al final ens van fer ballar a tots amb la immillorable versió de "Twist and Shout" barrejat amb "La Bamba". Va ser tot un èxit! Fins i tot l'Enrique López i en Miguel Gallés van sortir a ballar... i a fer el boig amb el públic, deixant bocabadats tant a professors com a alumnes.

Bé, esperem que mai es perdi aquest esperit de col·laboració, tot gaudint de moments tan bons com aquest.

**Mar Tintoré, Clara Rovira,
i la resta de "las niñas del pañuelo azul"**

COU E

Manu Baurier
David Loscos
Miguel Angel López
Segis Vilarasau
Albert Badia

BIBLIOTECA AMIGANT

Parlant an

ESTRUCTURA

La BIBLIOTECA AMIGANT comprèn fonamentalment tres grans àrees: el fons bibliogràfic, l'hemeroteca i la videoteca.

Probablement aquesta divisió no és prou coneguda ja que, avui per avui, la biblioteca s'utilitza bàsicament per estudiar.

A la biblioteca es reben un centenar de revistes de periodicitat tan variada que va des de la setmanal fins a l'annual. El seu camp temàtic abasta zones d'interès tan diverses com l'estrictament educativa (Cuadernos de Pedagogía, Revista de Educación, Butlletí dels Mestres...), científica (Investigación y Ciencia, National Geographic...), religiosa (L'Observatore Romano, Jesuitas, Vida Nueva, Razón y Fe...), econòmica (Papeles de economía, Economistas...), humanística (Reseña) i altres àrees que poden ser d'interès per al Centre.

La videoteca vol respondre al repte que suposa l'aplicació dels mitjans audiovisuals al món de l'educació. La Biblioteca té un contracte amb la Generalitat per poder disposar de cintes de tots els camps d'aplicació possible a les aules. A part del fons propi amb més de dos-cents enregistraments de pel·lícules des d'un interès històric, literari, o religiós fins al purament científic, com és la Universitat Oberta que emet TV3, o programes de divulgació sobre l'ecosistema del Mediterrani.

El fons bibliogràfic és el que es troba més a l'abast de l'usuari. Per desgràcia, això no significa que sigui el més utilitzat. Tant de bo que aquestes pàgines centrals d'A UNA serveixin per animar a professors, alumnes i pares a servir-se'n més.

José Menéndez

Un día cualquiera

—¡Carnet!

—Sí... espera un momento que lo busco.

En la carpeta, en el estuche... y al fin, arrugado y sin foto aparece entre los lápices.

—Aquí está, Armando.

—Ya, ya... la próxima vez me lo traes con foto. ¡Ordenes de arriba!

Pasado el "control", miro alrededor y sólo veo "chavales" de EGB estudiando en absoluto silencio. —¡Estos estudian más que yo! —pienso— mejor me voy al piso de arriba...

Allí, todo resulta más desenfadado. Una extraña mezcla de vaguedad y remordimiento se funde en su atmósfera poco antes de la vigilia de exámenes de COU.

Te sientas. Abres los libros. Pasan diez, quince, veinte minutos. A la media hora te das cuenta de que mientras tus ojos iban siguiendo las líneas, tu mente se ha escapado hacia terrenos más atractivos (el viernes, las chicas...). Se lo comentas al de al lado y te da la razón. Ambos lo atribuimos a la falta de costumbre y empezamos a charlar. El Sr. Fumanal te llama la atención. Vuelves a tus libros, y

Pepe Menéndez
La responsabilitat en persona

Manel Fumanal
La impertèrrita seriositat

Armando Armas
La passió pel silenci

Marga Oriach
La dolça efectivitat

OPINIONS D'ALUMNES

Lugar para poder informarse sobre temas de diversa índole y para ampliar los conocimientos sobre asignaturas y temas dados en clase. Creo que está muy bien equipada y muy bien organizada.

Iñaki

És el millor lloc per fer la migdiada ja que lloc més pacífic i tranquil no es troba en cap altre part del col·legi. I entre dormida i dormida pots, fins i tot, fer algun que altre treball perquè, a més a més, hi ha llibres!

Pilar

Me considero una "adicta" a la biblioteca. Creo que es uno de los pocos lugares donde puedo encontrar tranquilidad, según a qué horas, y, por encima de todo, mucha información que se necesita y que aquí encuentro siempre.

Marita

Aunque hace numerosos días que no me digno pasar por esos recónditos recovecos, han llegado a mí testimonios de personajes famosos que me permiten afirmar que la enorme biblioteca de esta sagrada institución es realmente una pieza única en su género.

Luis

La nostra biblioteca ens permet augmentar el saber, sempre i quan aconseguim passar la fase d'identificació que representa una pèrdua de temps considerable. Després d'això, la biblioteca ens proporciona unes hores d'estudi amb el característic soroll de fons.

Rafel

Es un sitio que va bien si realmente tienes trabajo urgente. Yo creo que si la gente tienen que ir allí a perder el tiempo es mejor que no vaya ya que enseguida se llena y si hay alguien que de verdad tiene trabajo a veces se queda fuera.

Carlos

La biblioteca es un lugar donde nunca puedes estar sin hacer nada, ya que el silencio te envuelve y hace que te pongas a trabajar sin darte cuenta.

Carlos

Para entrar en la biblioteca de este colegio, hay que superar el control de carnet tarea nada fácil para personas tan despiadadas como nosotros. Si logras salir airoso de esta situación, la tarde será como todas las demás: aburridas horas de estudio "en silencio".

Mónica

con ellos vuelve la pereza. Pasan los minutos, las horas... y la habitual visita de Rafa Méndez y Pepe Menéndez, en compañía de un tercero, rompe la monotonía de esta tarde de "estudio". Este tercero (de americana y corbata y diferente en cada visita) suele ser el centro de los elogios que, orgullosos, dirigen a la Biblioteca a la vez que se la muestran en todos sus detalles.

Es lógico que la nueva biblioteca despierte tantas miradas, pues no podemos olvidar que constituye una muestra efectiva de la "metamorfosis" que el colegio está sufriendo en todos sus niveles.

Y es que, de algún modo, la biblioteca es el corazón de toda entidad cultural cuyo objetivo es la educación; y, como tal, debe hallarse en sus más óptimas condiciones.

Nuestra biblioteca reúne todas las posibilidades que cualquier alumno puede desear tanto en la búsqueda de bibliografía, como en su "recreación literaria" en momento de ocio.

Así pues, la nueva biblioteca se nos muestra capaz y dispuesta para su "explotación"; ahora, tan solo falta esperar que el alumnado se muestre igualmente dispuesto a absorber las posibilidades que le brinda.

Un alumno de COU

El lloc demana el màxim de silenci i assossegament

Els alumnes d'EGB aprenen les regles de joc

Els clients augmenten la setmana d'exàmens

Els audiovisuals, font indispensable de consulta

Esports

AQUEST MES, INFANTIL FUTBOL SANT IGNASI

Vaig conèixer aquest equip fa un parell d'anys, quan els seus components cursaven 7è de bàsica. Una temporada escolar com a Pre-Infantils, sense destacar excessivament, potser pel fet de competir amb equips de 8è.

El curs passat realitzaren una fase final molt destacada: guanyadors del trofeu internacional del C.F. Juvenil i Campions de Catalunya escolar.

Pedro Puigdengoles, Xavier Baldovin, Alberto Carbonell, Alex Bargalló, Pau Vives, Carlos Bernades, Francisco L. Vázquez, Joan Prat, Ignacio Larraínzar, Carlos I. Pérez, Carlos Mercadal, Julio Castillo, Carlos Sitjar, Luis Vidal, Agustín de la Riva, Juan Ramón Sangrà, Alex Piñol.
Entrenador: Xavier Minguez

Enguany, per primera vegada, i amb aquests representants "Sant Ignasi" competeix en el Campionat de Catalunya Federat. De setembre 88 a abril 89, tots els resultats es compten en victòries. No cal dir que res està fàcil.

L'equip d'en Xavier Minguez, entrenador-amic-antic alumne-licenciat en Psicologia, retornarà la propera temporada a la competició escolar amb l'esperança de representar Catalunya en el Campionat d'Espanya Cadet.

Resultats

1ª Volta		2ª Volta
5- 2	Sant Ignasi-Singerlin	1- 0
0- 7	Sant Just-Sant Ignasi	0-11
9- 0	Sant Ignasi-S. Mijares	7- 3
3-11	Dante-Sant Ignasi	3- 7
10- 0	Sant Ignasi-Bassols	7- 1
1- 3	Júpiter-Sant Ignasi	0- 1
1- 5	Peña Anguera-Sant Ignasi	
7- 0	Sant Ignasi-Vet. Catalunya	
0- 5	Hospitalet At.-Sant Ignasi	
25- 0	Sant Ignasi-Buen Pastor	
0- 1	Peña Sky-Sant Ignasi	
14- 0	Sant Ignasi-Barcino	
3- 1	Sant Ignasi-San Juan Bosco	
0- 4	Bellvitge-Sant Ignasi	

NOTICIARI

Festa Major 89: Pels dies 26 i 27 de maig, estan previstes diferents activitats esportives:

- IV Trofeu d'Hoquei Patins (Aleví, Infantil, Cadet)
- Gimnàstica Rítmica (Conjunts, Individuals)
- Gimnàstica Esportiva Femenina
- Atletisme (totes les categories)
- Natació (programa específic)
- Frontó (encontres finals campionat BUP/COU)
- Hoquei Sala (encontres femenins de 7è i 8è)
- III Trofeu de Futbol (Aleví, Infantil i Cadet)
- Final del Campionat interclasses de 5è EGB (Futbol)
- Final del Campionat interclasses de 4t EGB (Futbol)
- III Trofeu Mini-Basquet (Pre-Aleví i Aleví)
- III Torfeu Bàsquet (Pre-Infantil, Infantil, Cadet i Juvenil Masculí i Femení)

Festa Esportiva CES: Dijous 16 març, tots els alumnes de 1r i 2n de CES participaren en les activitats esportives de festa final de trimestre, entre les quals destaquem els encontres de FUTBOL, BÀSQUET, FUTBOL-SALA, VOLEIBOL i les proves d'ATLETISME.

Gimnàstica Rítmica: Després de la concentració esportiva d'entrenament i convivència de les nostres alumnes (2r, 4t i 5è EGB) a Vilassar de Mar durant les vacances de Setmana Santa, els primers resultats no podien ser més satisfactoris: Campions de Barcelona en la categoria Aleví i Sots-Campions Benjamins, classificant-se per a la Fase Final del Campionat de Catalunya Escolar i Obert.

Juliol i Esport: Durant el mes de juliol, el Departament d'Educació Física i Esports del Col·legi, organitzarà unes activitats esportives de caràcter lúdic i recreatiu per a nens i joves de 6 a 17 anys.

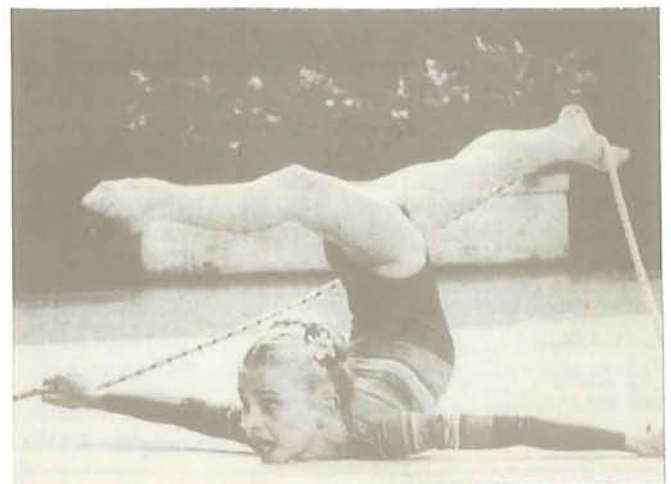
L'horari serà de 9 a 13,30 hores, diàriament, de dilluns a divendres.

Les activitats, variades i divertides, intentaran ajudar un temps de vacances en la ciutat i en la nostra Escola.

GIMNÀSTICA ESPORTIVA

Les gimnastes del Col·legi que aconseguiren el DIPLOMA BEIGE de la Federació Catalana (11 març 89) foren les següents:

Carolina Reynal - Gemma Vidal - Marta Iborra - Griselda Boix - Anna Duran - Brenda Ramos - Laura Piqué - Marta Noguera - Marta Murillo - Gemma Flotats - Olaia Arce - Anna Massuet - Noelia Rosés - Georgina Munné Irene Murillo.

LLIGA INTERCLASSES 4t EGB

Opinions dels monitors

A La liga supone para jugadores y entrenadores, un medio de formación y diversión. En la sección a mi cargo intentamos que todos participen, se diviertan al máximo y aprendan las técnicas básicas de este deporte. Todos tienen "hambre de gol" y el principal esfuerzo del entrenador es que se juegue en equipo.

Nacho Guardia

Antoni Trias, Daniel Monedero, Alejandro Pagés, Rata Ricart, Javier Velilla, Ignacio Sivate.
César Martínez, Jesús Miquel, Marc Serrahima, Nacho Serrano.

B Los chicos pasan en vela la noche antes esperando impacientes la hora de jugar. Muchos están en el Colegio un rato antes. Cuando empieza el partido salen al campo a demostrar sus cualidades y a darlo todo. Luego, al finalizar, si se ha ganado se crea un clima de júbilo compartido, pero si se pierde, pueden llegar a caer lagrimillas...

Sergio Ubiñana

Xavier Díaz, Javier Lucea, Bernal Descarrega, Josep M. Saura, Carles Díaz, Robert Manuel, David Vilaseca, Víctor Mercè.
Miquel Parramona, Gaspar Mestres, Carles Colominas, Ferran Bonet, Sergi Roselló, Jordi Lucea, José M. Tarragona.

C Aquest any, Ventura Mariné va oferir-me la possibilitat de dirigir un equip de futbol. Vaig acceptar amb moltes ganes i molta il·lusió amb l'esperança de guanyar la Lliga. Els nois són molt macos. Quan fem canvis no s'enfaden, encara que tenen ganes de jugar. M'agrada perquè vénen sanament a divertir-se i no s'empipen entre ells.

Jordi Grau

Edgar Ferrer, Daniel Cantero, Oriol Flaquer, Ricard Dieguez, Oriol Gracià, Albert Urgell.
Marc Martínez, Guillem Solans, Jordi Carreras, Eduard Puiggros, David Ribera, Oriol Miró.

D Siempre había cregut que fer d'entrenador d'un equip de futbol seria molt difícil i complicat; però aquest any m'he adonat que estava equivocant perquè la classe que jo entreno, no solament té uns nois magnífics, si no que és la millor.

Javier Simó

Sergio Malagrida, Martín Sanglas, Gonzalo Vilar, Santiago Lorente, Juan González, Ignacio Cabane, Alvaro Fusté, Luis Manent, Iñaki Sordo.
Victor López, Ignacio Molins, Alejandro Gorina, Carlos Ferrer, Santiago Barba, Ignacio Buch, Gonzalo Gili.

E Mis jugadores están apasionados por el fútbol, vienen a jugar con ilusión, con la intención de ganar, aunque saben que su propósito no siempre es factible. Cuando la victoria no se ha conseguido regresan a sus casas tristes por la derrota, pero volverán el sábado siguiente con más energía y optimismo que nunca.

Carlos Comanges

Xavier Vicens, Ramon Ballber, Juan José Mena.
Alberto Fontana, Carlos Bertrán, Ignacio Echevarría Albert Juvanteny.

Els Sants de la Capella

Encara ens queda un sant, la imatge del qual teniu sota l'altar major. Està estirat a terra sobre una estora, va vestit amb una túnica de xarrellera cenyida amb un cingol i porta una espadenya al peu dret. Va ser el fundador de la Companyia de Jesús i és el sant que dóna el nom al nostre Col·legi.

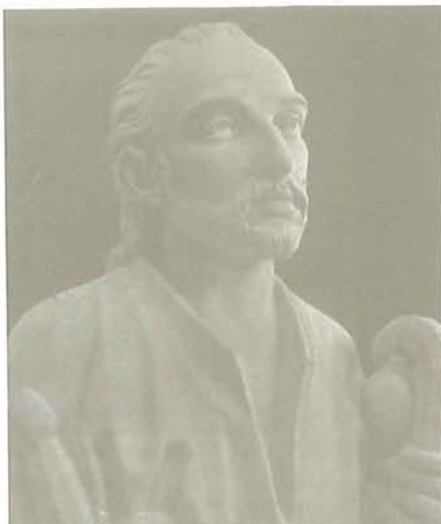
SANT IGNASI DE LOIOLA

Neix el 1491. Fadristerm de la casa d'Onyaz i de Loiola, prefereix la carrera de les armes a un benefici eclesiàstic. Cau ferit, defensant la fortalesa de Pamplona contra els francesos, els quals, reconeixent en ell un cavaller per damunt d'un enemic, el traslladen al castell familiar. Una llarga convalescència són moltes hores per llegir, pensar i somniar despert. Llegia la vida de Jesús i el florilegi dels sants. La seva cunyada no tenia llibres més distrets. Somniava el que faria per conquistar una dama d'alt llinatge, que mai sabrem qui era. Somiava també a fer els excessos que havien fet els sants, i una mica més. I li va cridar l'atenció l'estat d'ànim tan diferent que experimentava després d'haver acarolat un desig o l'altre. Això el va fer pensar molt i, per aquest camí, va descobrir quina era "la voluntat de Déu en la disposició de la seva vida".

Surt de Loiola decidit a començar un nou estil de vida que inaugura oficialment a Montserrat, la vigília de l'Anunciació de 1522, vetllant tota la nit en oració. A Manresa es dedica a "tot el que desitja fer un ànim generós en cès de Déu" enmig d'escrúpols i temptacions. Un dur aprenentatge de les coses de l'esperit en les quals esdevindrà mestre consumat. Un dia, prop de la Creu del Tort, "se li obren, tot d'una, els ulls de l'ànima, i li són noves totes les coses, i en aquell pur instant va veure-hi més que en tots els anys plegats de la seva vida". S'allotjava a l'Hospital, allà es va passar una setmana sense sentits i en tornar en si només digué un mot: Jesús. És el que representa la imatge de la capella.

En les llargues hores de pregària Jesús li ha entrat molt endins del cor. Ho és tot per a ell. Ja no podrà viure més que per Jesús i la seva causa. Pelegrina a Terra Santa. Vol identificar-se amb Jesús, trepitjar la mateixa terra, respirar el mateix aire. Però no li permeten quedar-se allà i torna cap a Barcelona.

Ajudar les ànimes —la causa de Jesús—, és la seva obsessió des dels

temps de Manresa, quan ensenyava la doctrina als menuts i l'aprenien els grans. Sempre va experimentar la necessitat de tractar els homes, fins i tot quan vivia com un anacoreta penitent, per rebre i per donar. Ara comprèn que necessita estudiar per ajudar-los millor. El mestre Ardèvol vivia en el carreró que dóna a la porta lateral de Sta. Maria del Mar. En el graó de la capella abans de la porta podeu llegir: "Sentado en esta grada pedía limosna Ignacio de Loyola fundador de la Compañía de Jesús".

És el començament d'un itinerari per les universitats més famoses buscant aprendre més i fugint de la Inquisició. Alcalà, Salamanca, París. Anècdotes d'aquests anys, tantes com en vulgueu. Us recomano que llegiu el relat que ell mateix va fer de la seva vida.

Per ajudar les ànimes tenia un llibret que no va escriure per ser llegit sinó per ser viscut, per exercitar-se. És el compendi del seu itinerari espiritual. Oferia als altres la pròpia experiència. Amb aquests "exercicis" va anar formant, modelant en un mateix esperit, un grup de sis companys que el dia de l'Assumpció de 1534, es van aplegar en una capella de Montmartre i van fer l'oblació de les seves vides. És la primera llavor de la Companyia de Jesús. L'any següent s'hi afegirien altres tres companys.

Un any dispersos per Itàlia i no hi

va haver manera d'embarcar cap a Terra Santa. Havia arribat el moment de posar-se a les ordres del Papa. Tot l'any havia estat demanant a la Verge que el volgués posar amb el seu fill. Fent pregària en una capelleta, poc abans d'arribar a Roma, "va sentir una gran mutació interior i va veure amb tanta claredat que Déu Pare el posava amb Crist, que no podria dubtar d'això; que Déu Pare el posava amb el seu Fill".

Pau III els va enviar a diversos indrets. Abans de separar-se deliberen tots junts i decideixen institucionalitzar el seu estil de vida. Iñigo escriu les grans directrius: "Tots els qui en aquesta Companyia, que desitgem s'anomeni Companyia de Jesús... per informar els qui pregunten sobre l'Institut i forma de vida, com també els successors si Déu fos servit d'enviar-ne alguns". És el principi i el final del document.

Iñigo de Loiola, que durant setze anys havia recorregut a peu Espanya, França, Flandes, Itàlia i Anglaterra passarà la resta de la seva vida sense sortir de Roma. En una petita habitació que encara podeu veure junt a l'Església del Jesús, es dedica intensament a la pregària i en l'Eucaristia troba llum, esforç i consol extraordinari. Redacta les Constitucions de la naixent Companyia. Atén les peticions que li plouen de totes bandes. Impulsa, aconsella i encoratja, amb amor de pare, tota aquella primera munió de jesuïtes.

Home ple de desitjos, creatiu, buscant la major glòria de Déu i el millor servei als homes. Místic avesat a les llàgrimes que no menysprea l'esforç humil de l'ascesi. L'obediència incondicional no li impedeix la iniciativa ni representar una i altra vegada el que creu més convenient. Home de govern, amb plans ambiciosos i universalistes, sense descuidar els petits detalls de cada dia. Una forta personalitat humana transformada i enriquida per la gràcia.

Carles Portabella, s.j.

RODATUR '89

29 de Marzo, miércoles: inauguración del V Salón de Turismo en Barcelona: Rodatur. Una representación numerosa de la escuela acudimos a tan importante cita. Unos habíamos estado con anterioridad, otros lo visitaban por primera vez, e incluso había compañeros que estaban colaborando en dicho certamen.

El interés que nos produce el sector turístico nos permitió apreciar y disfrutar de cuantas organizaciones estaban allí representadas.

—Comunidades autónomas dando a conocer sus reclamos turísticos; desde las playas de Levante hasta la gastronomía tenerifeña, pasando por los atractivos nocturnos que nos ofrece la capital del Estado.

—Representaciones del extranjero, potenciando sus respectivos países: Francia, Austria, Yugoslavia... resaltando sus lugares más característicos y recodos más pintorescos.

—Despliegue de los diversos espectáculos en las distintas ciudades europeas. Cabe citar: la asociación de "Casinos de Catalunya" repartiendo copas de cava entre los asistentes, y el famoso Lido parisino, que atraía a los visitantes con la presencia de sus espectaculares vedettes.

—Compañías de transporte, convergiendo en un mercado muy competitivo, desde las más conocidas por las polémicas suscitadas: RENFE, Transmediterránea, hasta las pequeñas compañías aéreas que ofrecen desplazamientos a precios asequibles.

LA CARPETA

Molts professors ens passem tot el curs intentant tenir buida la carpeta i cada vegada que això passa, les carpetes dels alumnes s'omplen. I quan ja sembla que està tot acabat, les nostres carpetes no aguanten la seva dieta i tornen a engreixar-se.

Són, a més, viatgeres, sembla com si nosaltres haguéssim fet la promesa que ens acompanyin a tot arreu i van i tornen del col·legi a casa i de casa al col·legi, a vegades sense arribar a obrir-se, però això dóna tranquil·litat; és la manifestació externa de l'intent de treballar, de l'intent de corregir i quan no s'ha fet, de tota manera, la intenció ha cobert l'obligació. Davant aquesta situació alguns pensen que ja està bé, que no es pot fer més, reivindiquen el dret al lleure. Altres arriben a la conclusió que, encara que s'han passat un cap de setmana molt mogut i feiner, no han fet res.

Parlo de carpeta o de carpetes, o de carteres, o de bosses. Potser algun dia haurem de parlar de maletes perquè la nostra feina segueix, que no pas comença, quan per al noi acaba.

Uns corregeixen més, uns altres menys; no hi ha, i penso que no pot haver-hi, una mida justa. És una opció personal presa en funció de les circumstàncies: l'assignatura, els nens, el nivell, els continguts, tot pot influir.

No te'n pots escapar. Sempre hi ha algú que innocentment pregunta si ja has corregit els dictats, els problemes, els exercicis, i et recorda allò que no has fet, i el que és pitjor, allò que has de fer. Se senten frases molt concretes i tòpiques entre nosaltres com: "no he corregit res" o "linc (apunteu aquí la quantitat que volgeu) exercicis per a corregir" o d'altres més subtils com: "m'espera un cap de setmana!" i, sense dir res més, tothom entén que s'haurà

—Compañías editoriales, como el grupo Zeta, dando a conocer sus últimas publicaciones sobre rutas turísticas a seguir o artículos centrados en mostrar la importancia de un determinado núcleo turístico.

—Finalmente, una amplia oferta de academias de idiomas. Interesantes eran los programas de la Universidad de Bellaterra ofreciendo la posibilidad de estudiar y perfeccionar la lengua inglesa en el Estado de California.

España nos deja mucho que desear en cuanto a la orientación de su propaganda turística. No hemos aprendido aún que es el vendedor el que ha de buscar al cliente y no al revés: Recuerdo en el Holiday and Travel Fair (Birmingham), estar bombardeado constantemente por toda clase de folletos, calendarios, adhesivos, etc... y es que seguimos creyendo que "la montaña vendrá a Mahoma" como sucedió en los años 60.

Hoy día, sol y playa no son suficientes para atraer turistas, sino que es necesario algún otro tipo de atractivo, ya sea cultural o de cualquier otra índole.

Esperamos que nuestra gallina de los huevos de oro nunca muera. Cuidémosla, ahora que nos hemos consolidado como núcleo turístico.

María Engracia Bigorra
Xavier Gener
Inés Navarro
1r Turisme

de passar hores utilitzant retoladors vermells, verds, que s'esgotaran de forma ràpida (cada vegada duren menys) encara que s'hauran esgotat molt abans les ganes de corregir. Arriba el moment que se t'han encomanat els errors dels alumnes, que ja no veus tan clar que aquella falta sigui greu o, al contrari, arribes a pensar que els nois no s'hi fixen, no estudien i que "això" (pot servir per qualsevol cosa) no pot ésser.

A mi, però, em segueix preocupant la carpeta. Té trossos de feina que em portaran feina.

Margarita Hervella

CATEQUISTA QUIM

A L'ÈSPERIT DE JESÚS
NO SE'L POT "EMBOTELLAR".

DES DE BOLÍVIA

Cocaraya, 22 de febrer de 1989

Estimada família, com esteu? Nosaltres estem molt bé i treballant força. Al final vam poder anar al carnaval d'Oruro. No us vam enviar cap postal ja que no en vam trobar. Ens ho vam passar molt bé junt amb els altres matrimonis catalans, a més el carnaval allà és preciós. L'única cosa negativa d'aquest viatge va ser que al tornar cap a Cochabamba ens van robar la càmera de fotos, una calculadora-despertador, el jersei d'en Jordi, les meves ulleres i un gerro de ceràmica que havíem comprat. De diners no en van trobar perquè no en duia. Per sort no van tocar els documents. Encara no sabem com ho van fer, tot i que ho van fer davant dels nostres nassos. Estàvem superdisgustats. Ara ja ens ha passat, perquè no podem fer res per recuperar-ho.

Ens va venir a veure el consiliari general del MSC, l'Enric Macià, amic d'en Rafa Méndez. Estava en una reunió de scouts a Xile i va venir a l'acabar per veure'ns. No us podeu imaginar la il·lusió que fa quan ve gent a veure'ns.

Ell ens va presentar els escoltes de Cochabamba. Potser els ajudarem i col·laborarem en alguna cosa. Resulta que el president dels scouts de Bolívia és el director de la clínica Belga on em visiten. El vam anar a conèixer el dia que anàvem al metge i és molt simpàtic i amable.

A tots els amics del col·legi digueu-los que els escriurem aviat, però que ara tenim moltíssima feina.

Montse i Jordi

Cocaraya, 8 de març de 1989

Estimada família, fa molts dies que no rebem cap carta vostra. Suposem que esteu tots bé.

El cap de setmana passat vam fer la reunió, aquí a casa nostra, amb els delegats d'Intermón (Ramon i Ignasi) i els altres voluntaris que s'estan a Bolívia (el Santi, la Francina, en Ramon i l'Anna). Va ser una trobada molt maca i ens ho vam passar molt bé. Els d'Intermón han decidit que es posarà una persona a Barcelona dedicada exclusivament als voluntaris, ja que cada cop anem sent més. Aquesta persona ens vindrà a visitar bastant aviat. A finals d'aquest mes arriba un altre matrimoni català a Bolívia i a l'agost n'arribaran uns altres. En Santi i la Francina, el novembre d'aquest any, ja tornen a Barcelona després d'haver estat 3 anys aquí a Bolívia.

En la reunió que vam fer tots junts vam decidir que cada 2 mesos ens trobaríem tots els voluntaris que fóssim a Bolívia per Intermón.

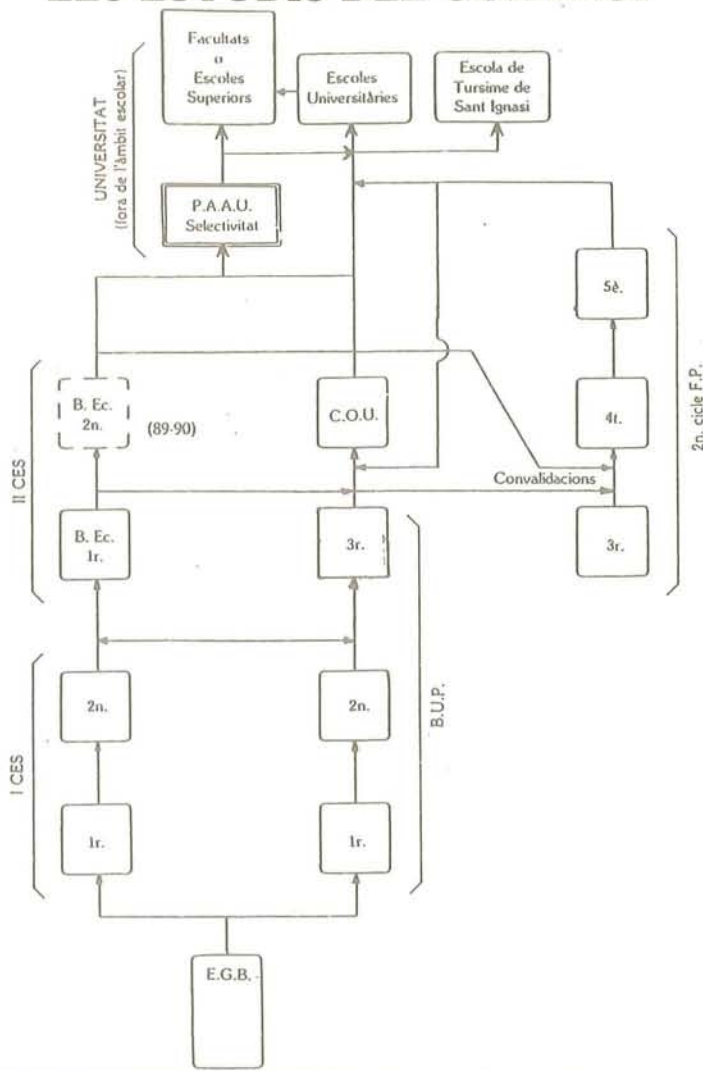
Així que la propera reunió serà a La Paz, per l'abril, a casa en Santi i la Francina, on podrem celebrar els sants d'en Jordi i el meu, així com el meu aniversari. Crec que ho pasarem molt bé.

Una forta abraçada i molts records per a la Montse, el Pere i la Laia.

Esperem que escrigueu aviat.

Montse i Jordi

ELS ESTUDIS DEL COL·LEGI

De la Vanguardia (30-3-89)

Crec que, per la importància del tema, és interessant publicar aquesta carta del Dr. Orozco. Rafa és el seu fill i antic alumne de Sant Ignasi.

Carmen Torralva de Romagosa

Rafael, estudiante universitario de 24 años, amigo de tantos de vosotros, permanece en estado de coma en cuidados intensivos del Hospital Clínic. Con él dos niñas guapísimas de edades aproximadas, una con la cara destrozada, otra con fracturas varias. La causa fue un accidente de tráfico nocturno en la ciudad, cuando iban celebrando el éxito de unos exámenes trimestrales. Rafael tiene fama de excelente conductor.

Los servicios de Urgencias, de Traumatología, de Neurología de nuestros hospitales rebosan de lesionados jóvenes, hábiles conductores convencidos momentos antes del accidente que la muerte, la invalidez, no iba con ellos. Asistimos todos con desesperación a un fenómeno social de noctambulismo insensato que ocasiona una matanza brutal entre nuestra mejor juventud. Los padres de muchos hijos asistimos impotentes a vuestra desesperación nocturna, a altas horas de la madrugada, porque es cuando empiezan las movidas...

Recordad hoy a Carlos, a Gerardo, a Mónica, a Santi y tantos otros. Estáis perdiendo amigos cada día. Tenéis que reaccionar. Entiendo que este emocionante sentido de solidaridad que ahora demostráis a Rafa, deberíais racionalizarlo. Ha llegado el momento en que como tal familia de amigos deberíais empezar a defenderla con los medios de que disponéis. Os pido,

desde la constatación de las cifras estadísticas que manejo como profesional, un punto de reflexión. Os pido que, resguardados en una acera, observéis objetiva y desapasionadamente el tráfico de cualquier noche por cualquier avenida de Barcelona.

Dr. Rafael Orozco

Jefe del servicio de Traumatología del Hospital de la Cruz Roja

CONSELL DE REDACCIÓ

El Consell de Redacció està format pels matrimonis Romagosa Torralva, Comas Cano i Montserrat Fusté de Bassas; els professors, M. Teresa Arbonés, Jesús Frauca, Esther Iglesias, M. del Mar Llistosella, Ventura Mariné, Virginia Menéndez i Carles Portabella; els alumnes Miguel Angel López, COU, Silvia Miret, 3er de BUP.

REVISTA A UNA Col·legi St. Ignasi Carrasco i Formiguera, 32 08017 Barcelona